

การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

วิเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเขียนภาษาอังกฤษ

อุบลรัตน์ เก่งไธรัตน์

ในสมัยปัจจุบัน มีผู้นิยมใช้คอมพิวเตอร์กันมากขึ้นในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในการเขียนทางธุรกิจ เขียนจดหมาย บันทึก หรือรายงาน คือใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่ประมวลผลคำ หรือที่เรียกกันว่า Word Processing Program เช่น โปรแกรม Wordstar หรือ โปรแกรม Wordperfect ทั้งนี้เนื่องจากสะดวกในการจัดพิมพ์ เก็บข้อมูล ลบ เปลี่ยนแปลง แก้ไข โยกย้าย ข้อความต่างๆ เมื่อโปรแกรมเหล่านี้เป็นที่นิยมมากขึ้น ได้มีผู้คิดค้นเพิ่มเติมความสามารถของโปรแกรมให้ช่วยตรวจสอบการสะกดคำ โดยเสนอส่วนที่เป็นพจนานุกรมประกอบด้วย ผู้เขียนสามารถเรียกดูความหมายหรือตัวสะกดของคำต่างๆ ในขณะที่เขียนได้ ต่อมา มีการออกแบบโปรแกรมที่ทำหน้าที่วิเคราะห์ตรวจตราภาษาว่าถูกต้องหรือไม่ หรือจะแก้ไขให้ดีขึ้นได้อย่างไรด้วย เช่น โปรแกรมที่ชื่อว่า Right Writer 2.0 (Right Soft, Inc.), Grammatik IV (Reference Software, Inc.), Correct Grammar 3.0 (Lifetree Software Inc.) เป็นต้น

ในที่นี้ จะได้กล่าวถึงโปรแกรมวิเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเขียนเหล่านี้ ว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร และข้อควรคำนึงเมื่อนำเอาโปรแกรมเหล่านั้นมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามที่มีการศึกษารายงานมาแล้ว

นิตยสาร PC World (Lake & Rodarmor, 1989) ได้กล่าวถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เป็น "เครื่องมือในการเขียน" แบบต่างๆ ถึง 38 โปรแกรมด้วยกัน โปรแกรมต่างๆ เหล่านี้มักจะมีหน้าที่ช่วยผู้ใช้โปรแกรมในการวางโครงสร้าง การสะกดคำ การเลือกหาคำเหมือนใน Thesaurus การตรวจไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการวิเคราะห์สไตล์การเขียน

อย่างไรก็ตาม คุณค่าของโปรแกรมเหล่านี้ยังเป็นที่เคลือบแคลงอยู่ ดังจะเห็นได้จากบทความต่างๆ ที่มีความเห็นขัดแย้งกันโดยสิ้นเชิง เช่น John Penrose (1986) วิจารณ์โปรแกรม Right Writer อย่างดีในทางบวก ต่อมา Walter Cummins (1987) ได้เสนอข้อวิจารณ์โปรแกรมเดียวกันในทางลบได้ตอบความเห็นของ Penrose เป็นต้น

Scheibal & Kohut (1991) ได้ประเมินผลความสามารถของโปรแกรมวิเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเขียนสองโปรแกรม คือโปรแกรม Right Writer และโปรแกรม Punctuation + Style ซึ่งเป็นโปรแกรมที่เป็นที่นิยมกัน เนื่องจากใช้ได้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนมาก เปรียบเทียบกับความสามารถของผู้ตรวจแก้ที่เป็นคน เพื่อดูว่าโปรแกรมวิเคราะห์ตรวจสอบแก้ไขเขียนดังกล่าวจะสามารถมาทำหน้าที่แทนบรรณาธิการ หรือผู้ตรวจแก้ที่เป็นคนได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

ภาพเพียงไร ข้อมูลที่ได้ทำให้สรุปได้ว่า โปรแกรมเหล่านี้ไม่ได้มีประสิทธิภาพเท่าคนแน่นอน แม้ว่าจะมีการแก้ไขข้อเขียนตามที่คอมพิวเตอร์เสนอแนะแล้ว ปัญหาเกี่ยวกับการเรียบเรียงเนื้อหาและปัญหาทางเทคนิคอื่นๆ ก็ยังคงอยู่ ผู้เขียนยังควรที่จะทบทวนแก้ไขเพิ่มเติมอีกแม้ว่าจะใช้โปรแกรมนั้นแล้ว

Insley (1989) สรุปข้อเสียของโปรแกรมวิเคราะห์ตรวจแก้ข้อเขียนว่าจะใช้ประโยชน์ได้ทราบเท่าที่ผู้ใช้ไม่ที่กำลังใช้อยู่ หรือที่คิดจะใช้ไม่คาดหวังว่าโปรแกรมเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ใช้เป็นผู้เขียนที่ดีขึ้นได้โดยอัตโนมัติ หรือโดยไม่ต้องใช้ความพยายามแต่อย่างใดจนถึงปัจจุบัน (1989) โปรแกรมที่มีอยู่ก็ยังไม่สามารถบอกข้อผิดพลาดในข้อเขียนได้ทั้งหมด เนื่องจากมันไม่สามารถคิดได้ โปรแกรมเหล่านี้เพียงแค่เปรียบเทียบข้อเขียนที่นำมาตรวจสอบกับกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนชุดหนึ่ง วิธีที่อาจจะรุ่มร่าม คำที่สะกดถูกต้อง และข้อผิดพลาดทางการใช้ภาษาที่มีพบกันบ่อยๆ ที่มีกำหนดอยู่ในคอมพิวเตอร์เท่านั้น พูดย่ออย่างหนึ่งก็คือ โปรแกรมเหล่านี้ไม่ได้รู้เรื่องเนื้อหาเลย

นอกจากนั้น โปรแกรมเหล่านี้ยังมักจะทักท้วง "ข้อผิดพลาด" ซึ่งไม่ได้ต้องการการแก้ไขใดๆ ถึงแม้ภาษาอังกฤษจะมีกฎเกณฑ์บางประการอยู่ แต่มีข้อยกเว้นเสมอ ดังนั้นผู้เขียนซึ่งไม่ใช่โปรแกรมคอมพิวเตอร์ จึงอยู่ในฐานะที่จะเข้าใจเรื่องข้อยกเว้น และไม่กระทำตามกฎเกณฑ์เมื่อจำเป็น เช่น บางโปรแกรมจะทักท้วงการใช้ passive voice เสมอตามความเชื่อของผู้ออกแบบเขียนโปรแกรมที่ว่า active voice เป็นการเขียนที่น่าสนใจและตรงไปตรงมามากกว่า อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีที่ผู้เขียนไม่ได้ต้องการความตรงไปตรงมา การใช้ passive voice ย่อมเหมาะสมกว่า

กล่าวโดยสรุป โปรแกรมวิเคราะห์ตรวจแก้ข้อเขียนไม่อาจทดแทนการวางพื้นฐานที่ดีในภาษาอังกฤษ หรือทักษะการเขียนพื้นฐานที่ดีได้

อย่างไรก็ตาม โปรแกรมเหล่านี้ก็มีข้อดี คือ ถึงแม้จะไม่สามารถบอกข้อผิดพลาดได้ทั้งหมด แต่มันก็สามารถชี้ให้เห็นสิ่งที่อาจเป็นปัญหาได้มากพอสมควร ดังนั้น การใช้โปรแกรมเหล่านี้จึงช่วยกระตุ้นให้ผู้เขียนทบทวนแก้ไข

ข้อเขียนได้ ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญและจำเป็นมากในกระบวนการเขียน

Insley (1989) อ้างถึงข้อดีอีกประการหนึ่งที่ Donovan (1989) กล่าวถึงคือ ความสามารถของโปรแกรมเหล่านี้ที่จะให้ความเห็นอย่างเป็นกลางเกี่ยวกับข้อเขียน ผู้เขียนสามารถจะแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น หรือปล่อยไว้คงเดิมก็ได้ ขึ้นอยู่กับตัวผู้เขียนเอง

ข้อดีอีกประการหนึ่งคือ ความรวดเร็วในการวิเคราะห์ เช่น การวิเคราะห์ระดับความอ่านง่ายยากซึ่งจะต้องใช้เวลาหลายนาทีหากคำนวณด้วยมือ เมื่อคำนึงว่าเวลาเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะในแวดวงธุรกิจ การได้ข้อมูลโดยรวดเร็ว และเป็นข้อมูลที่น่านำมาใช้ในการเขียนการสื่อสารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ย่อมเป็นสิ่งที่มีประโยชน์แก่ผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจ

มีรายงานการศึกษาหลายฉบับแสดงว่า ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่ได้จากโปรแกรมวิเคราะห์ตรวจแก้ข้อเขียนเหล่านี้ไม่ได้ทำให้งานเขียนของนักเรียนหรือผลการเรียนรายวิชาต่างๆ ดีขึ้นเสมอไป ซึ่งอาจเนื่องมาจากว่าโปรแกรมเหล่านั้นไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาธรรมดาๆ ในการเขียนหลายประการได้ หรือไม่สามารถทำได้โดยละเอียด แต่ก็ช่วยให้ผู้สอนใช้เวลาในการตรวจงานเขียนเหล่านั้นน้อยลง และผู้เรียนก็พอใจที่จะได้รับข้อมูลป้อนกลับจากคอมพิวเตอร์ และสนใจการเรียนมากขึ้น

โดยที่โปรแกรมเหล่านี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป จึงพูดได้ว่าการวิเคราะห์ข้อเขียนโดยใช้คอมพิวเตอร์มีบทบาทที่สำคัญในชั้นเรียนการเขียนทางธุรกิจหากคำนึงถึงข้อจำกัดอย่างระมัดระวัง Mayer (1991) ได้เสนอ ข้อควรคำนึงบางประการโดยสรุปที่จะช่วยทั้งผู้เรียนและผู้สอนให้ได้รับประโยชน์จากโปรแกรมเหล่านี้เต็มที่ ดังต่อไปนี้

ประการแรก ผู้สอนมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะสอนให้ผู้เรียนใช้โปรแกรมเหล่านี้ภายในขอบเขตของมัน กล่าวในวงการคอมพิวเตอร์ที่ว่า GIGO (Garbage In-Garbage Out) หรือที่ว่า ใส่ขยะเข้าไปก็ได้ออกมา ใช้ได้กับข้อเขียนที่จะให้โปรแกรมเหล่านี้ช่วยตรวจตราด้วยเช่นกัน ผู้เรียนจะพิมพ์ข้อเขียนที่เขียนขึ้นอย่างสะเพร่า ไม่มีการจัดระเบียบความคิดใส่เข้าไปในคอมพิวเตอร์ แล้วจะคาดหวังว่าโปรแกรมเหล่านั้นจะแก้ไขให้เรียบร้อยคงไม่ได้

โปรแกรมวิเคราะห์ตรวจแก้ข้อเขียนที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ยังมีลักษณะง่ายเกินไปไม่ซับซ้อนนัก และยังมีข้อผิดพลาดอยู่มาก ถึงแม้ว่าโปรแกรมเหล่านี้จะมีชื่อว่าเป็นโปรแกรมตรวจไวยากรณ์หรือวิเคราะห์ไวยากรณ์ ก็เป็นการตั้งชื่อที่ผิดพลาด เพราะยังไม่มีโปรแกรมใดตรวจไวยากรณ์จริงๆ เนื่องจากไม่มีโปรแกรมใดเข้าใจคำและความหมายของคำในบริบท

ทางด้านไวยากรณ์ โปรแกรมเหล่านี้มีขีดจำกัดอยู่สิ่งที่โปรแกรมเหล่านี้ มักจะไม่ได้บ่งชี้ออกมาคือ เรื่อง subject/verb agreement, pronoun/antecedent agreement, การใช้ verb tenses อย่างไม่ถูกต้อง, run-on sentences, และ sentence fragments เป็นต้น โปรแกรมเหล่านี้ไม่สามารถบอกได้ว่าประโยคไหนไม่ชัดเจน สับสน ไม่สามารถชี้ให้เห็นว่าเนื้อหาที่ปรากฏผิดหลักเหตุผล ไม่สามารถชี้ถึงปัญหาที่เป็นเรื่องโครงสร้างหรือการจัดลำดับเนื้อหาได้ โดยสรุปโปรแกรมเหล่านี้สามารถชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดได้เพียงประมาณร้อยละ 25 ของข้อผิดพลาดทั้งหมดเมื่อเปรียบเทียบกับเวลาที่ใช้คนเป็นผู้ตรวจแก้

ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ว่าเมื่อใดไม่ควรจะสนใจข้อแนะนำของโปรแกรม เพราะคำแนะนำบางประการก็ผิดโดยสิ้นเชิงเนื่องจากขีดจำกัดด้านเทคนิคของโปรแกรมบางครั้งคำแนะนำนั้นก็ไม่ได้เหมาะสม เช่น คอมพิวเตอร์อาจบอกว่าไม่ควรใช้สำนวน "on the ball" โดยบอกว่าเป็นสำนวนที่ใช้กันพว้าเพื่อจนไม่มีน้ำหนักตามข้อมูลที่บันทึกไว้ในพจนานุกรมของโปรแกรม อย่างไรก็ตาม สำนวนนี้อาจสื่อความหมายของผู้เขียนได้อย่างเหมาะสมและชัดเจนที่สุดก็ได้ ในทำนองเดียวกัน โปรแกรมเหล่านี้มักจะชักท้วงเสมอเมื่อมีการใช้โครงสร้าง passive voice แต่ในหลายสถานการณ์ประโยคที่ว่า "The bill was not paid." จะเหมาะกว่าประโยค "You did not pay your account." ใน active voice

ด้วยเหตุผลนี้ โปรแกรมวิเคราะห์ตรวจแก้ข้อเขียนเหล่านี้จึงไม่อาจตัดสินได้ว่า จะต้องเปลี่ยนแปลงอะไร คำวิพากษ์วิจารณ์ของโปรแกรมเป็นเพียงข้อแนะนำ หากผู้เรียนได้รับการสอนให้รู้จักถึงขีดจำกัดของโปรแกรมแล้วพวกเขาก็สามารถปรับปรุงแก้ไขข้อเขียนของตนได้ ผู้เรียนการเขียนธุรกิจทุกคนต้องใช้ความรู้ของตนในเรื่อง mechanics และ สไตร์ลการเขียนทางธุรกิจในการเขียนแต่ละสถานการณ์

ประการที่สอง ผู้สอนจำต้องคิดหากกลยุทธ์ที่เหมาะสมที่จะนำเอาโปรแกรมเหล่านี้เข้ามาใช้ในกระบวนการสอนและการประเมินผล เป็นต้นว่า ผู้สอนอาจแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักวิธีใช้โปรแกรมโดยการเสนอตัวอย่างข้อเขียนที่ได้รับการ "ตรวจ" โดยโปรแกรมนั้นแล้ว และมีคำแนะนำจากโปรแกรมปรากฏอยู่ด้วยบนแผ่นใส ฉายให้ผู้เรียนดูบนเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และพิจารณาคำแนะนำแต่ละข้อไปพร้อมๆ กับผู้เรียน โดยอาศัยข้อมูลป้อนกลับ (feedback) จากผู้เรียนว่าควรจะทำตามข้อแนะนำข้อใดบ้าง ควรจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร และไม่ควรจะสนใจคำแนะนำข้อใดบ้าง หลังจากนั้น วิเคราะห์ข้อเขียนกับผู้เรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อแก้ไขปัญหาในการเขียนซึ่งอยู่นอกเหนือความสามารถของโปรแกรมซึ่งรวมถึงโครงสร้างการเขียนโดยทั่วไป การพัฒนาเนื้อหาในแต่ละย่อหน้า หลักเหตุผลในการโต้แย้ง ความสมบูรณ์ของเนื้อหาและความเป็นกลาง หลังจากนั้น ให้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อเขียนที่แก้ไขแล้วอีกจนกระทั่งได้มาตรฐาน ผู้สอนจะต้องย้ำเสมอว่าจะมีข้อวิพากษ์วิจารณ์และคำแนะนำบางอย่างซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมอยู่เสมอ

ประการที่สาม โปรแกรมเหล่านี้จะสนับสนุนให้ผู้เรียนทบทวนแก้ไขข้อเขียนของตนมากขึ้น ผู้เรียนมักจะข้ามขั้นตอนนี้ไปเนื่องจากว่าเป็นขั้นตอนที่ต้องใช้เวลาและความพยายามพอสมควร หรือไม่ก็อาจเป็นเพราะถึงกำหนดส่งงาน โปรแกรมเหล่านี้จะทำให้การทบทวนแก้ไขเป็นไปได้โดยรวดเร็วขึ้น ทำให้น่าเบื่อน้อยลง และได้ผลมากขึ้น

การที่โปรแกรมเหล่านี้คำนวณค่าการอ่านยากง่ายได้อย่างรวดเร็ว ง่ายตายและแม่นยำ ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับการเขียนให้อยู่ในระดับที่อ่านได้ง่าย โดยง่ายขึ้น เนื่องจากคอมพิวเตอร์จะทำเครื่องหมายให้เห็นชัดว่ามีประโยคยาวๆ และคำที่ยาวหรือไม่เป็นที่ใช้กันโดยทั่วไปอยู่ที่ไหนบ้างในข้อเขียน

ประการที่สี่ โปรแกรมเหล่านี้เป็นแหล่งข้อมูลที่ให้คำแนะนำในเรื่องการปรับปรุงแก้ไขข้อเขียนอีกแหล่งหนึ่งให้แก่ผู้เรียน เพราะมีอยู่ในคอมพิวเตอร์ตลอดเวลา ในขณะที่ผู้สอนอาจจะไม่ได้อยู่ในห้องเรียนหรือห้องทำงานหรือว่างพอที่จะให้คำแนะนำผู้เรียนได้เสมอไป

ผู้สอนซึ่งมีงานเขียนต้องตรวจหรือให้คะแนนจำนวนมากมักจะไม่มีเวลาที่จะให้คำวิพากษ์วิจารณ์ข้อบกพร่อง เช่น โครงสร้างประโยคหรือย่อหน้า การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ไวยากรณ์ การสะกดคำ และการเลือกคำ โดยละเอียดอย่างที่ต้องการ โปรแกรมวิเคราะห์ตรวจแก้ข้อเขียนเหล่านี้จึงเป็นเสมือนผู้ช่วยครูรายใหม่ ผู้เรียนจะส่งงานที่ครูสามารถประเมินได้ง่ายขึ้น ซึ่งนับเป็นผลประโยชน์ของครู ในขณะที่ผู้เรียนก็จะได้คะแนนที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของผู้เรียน การใช้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ที่มากขึ้นอย่างถูกต้องและที่มีคุณภาพสูงพอควรจะทำให้ผู้เรียนเป็นนักเขียนทางธุรกิจที่ดีขึ้น

โปรแกรมเหล่านี้ทำให้ผู้สอนเป็นอิสระพอที่จะมุ่งความสนใจไปที่การประเมินสไตล์การเขียน และเรื่องการจัดลำดับเนื้อหาในระดับสูงมากขึ้น ซึ่งอยู่นอกเหนือจากความสามารถของคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อเขียน การให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นผู้วิเคราะห์ปัญหาข้อเขียนในระดับพื้นฐาน จะทำให้ผู้สอนสามารถมุ่งเน้นไปที่แง่มุมระดับสูงในการเขียนมากขึ้น อย่างเช่น เรื่องการจัดลำดับเนื้อหาโดยทั่วไป ความต่อเนื่อง ความถูกต้องแม่นยำของข้อมูล และการใช้เหตุผล

ประการที่ห้า โปรแกรมเหล่านี้ช่วยผู้เรียนที่มีความสามารถปานกลางและสูงกว่าความสามารถโดยเฉลี่ยได้มากที่สุด เนื่องจากพวกเขาจะสามารถนำประโยชน์จากข้อมูลป้อนกลับที่เกี่ยวกับการประเมินผลการเขียนระดับต่ำได้ดีกว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถขั้นต่ำมีความรู้ทางด้านภาษาในขีดจำกัด ทำให้ไม่สามารถจะตีความคำแนะนำที่คอมพิวเตอร์ให้มาและนำไปใช้ได้ เช่น คำแนะนำที่ว่าให้ใช้ active voice ให้มากขึ้น ย่อมไม่มีความหมายอะไรหากผู้เรียนไม่ทราบว่าจะเปลี่ยน passive voice ให้เป็น active voice ให้ถูกต้องได้อย่างไร เป็นต้น ผู้เรียนเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการแนะนำเพิ่มขึ้นในการใช้โปรแกรมวิเคราะห์ตรวจแก้ข้อเขียน หรือการมีครูผู้สอนช่วยแนะนำเรื่องการทบทวนแก้ไขโดยตรงจะเป็นประโยชน์กว่ามาก

ประการที่เจ็ด การใช้โปรแกรมเหล่านี้ประสมประสานเข้าไปในรายวิชาการเขียนทางธุรกิจเป็นสิ่งที่กินเวลา ผู้สอนจะต้องเรียนรู้ที่จะต้องใช้โปรแกรมเหล่านี้เอง และสามารถจะเชื่อมั่นได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับนักเรียนของตน

ฝ่ายผู้เรียนเองก็จำเป็นต้องใช้เวลาพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทั้งที่ทำหน้าที่ประมวลผลคำ และที่ทำหน้าที่วิเคราะห์ตรวจแก้ข้อเขียน การพัฒนาทัศนคติที่ถูกต้องต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาเช่นกัน

การลงทุนในด้านเวลาเพื่อฝึกฝนการใช้โปรแกรมและการทำความเข้าใจข้อดี ข้อเสีย ของโปรแกรมอาจเป็นการลงทุนที่สูงจนกระทั่งไม่คุ้มกับประโยชน์ที่ได้ เพราะนั่นหมายความว่า เวลาที่จะใช้สอนและเวลาที่จะฝึกทักษะการเขียนโดยใช้เทคนิคอื่นๆ ย่อมน้อยลง วิธีหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องนี้ คือการเลือกโปรแกรมที่ง่ายต่อการสอนและการเรียนรู้

ประการที่แปด ผู้สอนพบว่าในที่สุด ผู้เรียนก็จะเลิกพึ่งพาคำแนะนำของโปรแกรมเหล่านี้ไปเอง ยกเว้นเพื่อการตรวจสอบหาข้อผิดพลาดขั้นพื้นฐาน ในขณะที่ผู้เรียนแก้ไข ก็จะได้เรียนรู้เทคนิคการเขียนที่ดีขึ้นไปเองโดยไม่ต้องฝึกอย่างจริงจัง จังๆ นอกจากนั้น ในการแก้ไขร่างงานเขียน นับเป็นการส่งเสริมหลักการเขียนทางธุรกิจที่ให้การทบทวนแก้ไขร่างงานเขียน ในเวลาเดียวกัน ผู้เรียนก็จะไม่เขียนประโยคที่ยาว หรือซับซ้อนเกินไป ตลอดจนไม่ใช้ passive voice มากเกินไป เป็นต้น เนื่องจากถูกทักท้วงจากคอมพิวเตอร์บ่อยๆ ว่าเป็นลักษณะภาษาที่ไม่มีประสิทธิภาพในการเขียนทางธุรกิจ

ในเรื่องนี้ Scheibal & Kohut (1991) มีความเห็นว่าการโปรแกรมเหล่านี้จะมีประโยชน์ในแง่ที่ว่าทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการของการเขียนที่ดีบางประการและช่วยให้ผู้เขียนได้ "ปรับปรุง" ข้อเขียนข่าวสารสั้นๆ เช่น จดหมายหรือบันทึก แต่สำหรับข้อเขียนที่ยาวๆ อย่างเช่น รายงานธุรกิจ จะอาศัยโปรแกรมเหล่านี้แต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้

สิ่งที่ควรคำนึงอีกประการหนึ่งก็คือ โปรแกรมเหล่านี้เขียนขึ้นเพื่อผู้ใช้ที่เป็นเจ้าของภาษาเป็นหลัก แต่ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนของเจ้าของภาษาและผู้เขียนที่มีเจ้าของภาษาไม่เหมือนกัน ในการศึกษาจดหมายสอบถามที่มีไปถึง ภาควิชาภาษาอังกฤษ ของ University of North Texas นั้น Sims & Guice (1992) พบว่า ข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์ที่พบมากในจดหมายที่เขียนโดยผู้ที่มีใช้

เจ้าของภาษานั้น ได้แก่ เรื่อง verb tense, การใช้ articles, การเลือกใช้บุพบท, และเรื่อง word form นอกเหนือไปจาก การสะกดคำผิดและการย่อคำแตกต่างไปจากที่เป็นแบบแผน ในขณะที่ข้อผิดพลาดที่พบในจดหมายที่เขียนโดยเจ้าของ ภาษามักจะเป็นเรื่องการสะกดคำและความผิดพลาดทาง lexical เล็กๆน้อยๆ นอกจากนี้ ผู้ที่มีใช้เจ้าของ ภาษายังมีข้อผิดพลาดมากกว่าเจ้าของภาษาในเรื่องการใช้ คำขึ้นต้นลงท้ายจดหมาย การใช้สำนวนที่เหมาะสม และการใส่เนื้อหาที่เหมาะสมลงในจดหมายด้วย

ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ สอง ผู้ใช้โปรแกรมเหล่านี้จึงยังต้องคำนึงถึงข้อดีข้อเสียของ โปรแกรมให้มากขึ้น การใช้คอมพิวเตอร์ในการเขียนและ

การตรวจแก้ นับเป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย และมักจะเป็นที่ สนใจของผู้เรียน ซึ่งนับเป็นข้อดี เพราะเป็นการจูงใจผู้เรียน มากขึ้น นอกจากนั้น ในการชี้แจงให้ผู้เรียนได้เห็นข้อดีของ การใช้โปรแกรมแล้ว ผู้สอนควรเน้นความสำคัญของการ เรียนรู้และเข้าใจกฎเกณฑ์พื้นฐานและหลักไวยากรณ์ของ ภาษาอังกฤษพอสมควรเสียก่อน มิฉะนั้นแล้ว โปรแกรม เหล่านี้ก็จะมีประโยชน์อะไรเลย หรืออาจจะยังเป็นผลเสีย เพราะทำให้ผู้ใช้เกิดความสับสน มีข้อผิดพลาดมากขึ้นไป อีก นอกเหนือจากจะเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์

ตัวอย่างข้อเขียนที่ทดลองให้ โปรแกรมวิเคราะห์ตรวจแก้ ภาษาชื่อ Correct Grammar ตรวจแก้

We are referring to shipment of above order per "Arosia" ETA Bangkok 27/5/93, There was the additional premium for overage vessel. Attached herewith page 2 is insurance policy No.C.456789 of the Davis Insurance Co., Ltd. showing additioanl premium for the overage vessel amounting Baht 3,456.- which should not be on our account.

May we ask you to look into this matter and kindly compensate us this amount which we have already paid to the Davis Insurance Co.Ltd. by deducting Baht 3,456.- from the next order.

We would appreciate your favorable reply.

ความเห็นหรือคำแนะนำที่โปรแกรม Correct Grammar ให้ในการแก้ไขข้อเขียนข้างต้น และการแก้ไขมีดังนี้

1. The word "Arosia" may be a misspelled proper noun.

(คำว่า No.C. 456789, Baht 3, 456, และ Davis ก็ ได้รับความเห็นเดียวกันนี้)

ไม่มีการแก้ไขในเรื่องนี้ ให้คงไว้ตามเดิม

2. เนื้อความสองบรรทัดแรก ตั้งแต่ต้น จนถึงคำว่า vessel ถูกขีดเส้นใต้ และมีความเห็นพร้อมคำอธิบายกำกับว่า

This appears to be a run-on sentence.

Run-on sentences contain clauses that can stand alone, separated by a comma. Use a conjunc-

tion (like "when", "because", or "and") or a semicolon to clarify the relationship between the clauses.

การแก้ไขคือ เปลี่ยน , เป็น . ซึ่งอันที่จริง ก็มีได้ ปรากฏอยู่ในคำแนะนำ

3. Consider adding a space after this punctuation mark. (คือหลังจาก , ในคำว่า Co., Ltd. ในบรรทัดที่ 3)

การแก้ไขคือ ทำตามคำแนะนำ

4. The word "additioanl" (ในบรรทัดที่ 3) may be misspelled.

การแก้ไขคือ ทำตามคำแนะนำ

5. ที่เครื่องหมาย . ในคำว่า Baht 3, 456.- มีคำแนะนำ ว่า

Consider deleting this punctuation mark. Since commas, periods, and dashes all signal a break in continuity, using two in a row is redundant.

ไม่มีการแก้ไข คงไว้ตามเดิม

6. ที่คำว่า "which" ในบรรทัดที่ 5 มีคำแนะนำว่า

Consider using "that" as the restrictive relative pronoun. Some writers prefer to use "that" rather than

"which" in restrictive (defining) relative clauses. If the relative clause is nonrestrictive, "which" should be preceded by a comma.

การแก้ไขคือ ทำตามคำแนะนำ

แต่ละจุดที่มีคำแนะนำ ผู้เขียนสามารถเลือกที่จะแก้ไขหรือทิ้งข้อเขียนไว้คงเดิมได้ เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการแล้ว มีรายการวิเคราะห์ข้อเขียนออกมาเป็นดังนี้

Correct Grammar Readability Analysis

3 paragraphs, average	1.6 sentences each
5 sentences, average	17.8 words each
89 words, average	4.7 letters word
165 syllables per 100 words	
0 passive sentences	0 % of total
0 long sentences	0 % of total
1 misspelled word	98 % correct
3 other errors corrected	40 % correct
0 sentences hard to read	100 % correct
Flesch Reading Ease score	49.1 Fairly difficult
Grade Level required	12
U.S. Adults who can understand	54 %
Flesch Kincaid grade level	10.7
Gunning Fog Index	8.4

REFERENCES

Correct Grammar 3.0 Lifetree Software Inc.

Cummins, W. (1987) Reply to John M. Penrose. *The Bulletin of the Association for Business Communication*, 50(1), 2-3

Donovan, R.J. (1989, March). When I was on my grammar's knee *Writer's Digest*, 26-29.

Insley, Robert G. (1989). Integrating Style Analysis Software into the Basic Business Communication Course. *The Bulletin of the Association for Business Communication*, 52(4), 8-11.

Lake, M. & Rodarmor, W. (1989, July). 39 Tools for Great Writing. *PC World*, 178-183.

Mayer, Kenneth R. (1991). The Role of Style Analyzers in Business Communication. *The Bulletin of the Association for Business Communication*, 54(2), 35-38.

Penrose, J.M. (1986). Computer Software Review. *The Bulletin of the Association for Business Communication*, 49 (3), 10-12.

Scheibal, William J. and Kohut, & Gary F. (1991). An Assessment of Computerized Text Editing Programs. *The Bulletin of the Association for Business Communication*, 54(2), 38-42.

Sims, Brenda R. & Guice, Stephen (1992). Differences between Business Letters from Native and Non-Native Speakers of English. *The Journal of Business Communication*, 29(1), 23-40.

Wedell, Allen J. and Allerheiligen, Robert (1991) Computer Assisted Writing Instruction: Is it Effective? *The Journal of Business Communication*, 28(2), 131-140.